



Ontwikkelingsfasen van de hond en de rol van de voorjager daarin

De vroege jeugd van de hond is de natuurlijke leerperiode een periode waarin een pup erg gemakkelijk nieuwe dingen leert en ze snel als vanzelf opneemt. Denk maar aan kinderen die leren ook gemakkelijker dan volwassenen. De hond is helemaal op leren ingesteld in deze tijd. Maak er gebruik van, een periode als deze komt nooit meer terug!

Alles wat geleerd wordt in deze periode gaat spelenderwijs en heeft voor altijd invloed op de gehele verdere ontwikkeling van de hond. Het is de basis waar u nog jaren plezier van hebt. Dit telt ook voor slechte, of minstens net zo erg, geen ervaringen.

Als de basis niet goed is wordt opvoeden later een stuk moeilijker, zo niet onmogelijk! Elke hond doorloopt vanaf het moment dat hij geboren wordt tot de volwassenheid een aantal ontwikkelingsfasen. Deze hebben hun eigen specifieke kenmerken. Wij gaan alleen dieper in op de kenmerken die voor ons als geleiders van belang zijn.

Neonatale fase

Eerste en tweede week na de geboorte.

Pup is blind en doof en kan alleen drinken, slapen en piepen. Wel kunnen ze al ruiken. Het is belangrijk dat een puppy in de eerste twee weken na zijn geboorte al regelmatig in liefdevolle mensenhanden is. Het is bewezen dat honden die dit hebben moeten ontberen moeite hebben de mens als soortgenoot te beschouwen.

Overgangsfase

Derde week na de geboorte.

Ogen en oren gaan open (tussen de tiende en veertiende dag), het puppy gaat lopen en het nest verkennen. Het puppy begint meer signalen waar te nemen en te reageren op zijn nestgenootjes.

Primaire socialisatiefase

Vierde tot en met ongeveer twaalfde week.

Het puppy is volledig ontwikkeld. Deze periode is de belangrijkste periode uit het leven van de hond. Hij maakt kennis met de wereld en leert hoe te communiceren met soortgenoten. De pups spelen samen en leren 'hondentaal' van hun broertjes en zusjes maar ook van de moederhond die de grenzen bepaalt.

Alles wat de pup in deze periode meemaakt zal hij nooit meer vergeten en zal voor de rest van zijn leven normaal zijn.

In deze korte periode moet de hond zoveel mogelijk positieve ervaringen opdoen en met veel dingen in contact gebracht worden. Dit noemen we socialiseren. Het socialiseren is een onomkeerbaar proces. Het is nu of nooit.

U kunt een hond op latere leeftijd nooit meer alsnog socialiseren.

Echte angst kent de pup nog niet; (dat komt rond de zeven weken) hij treedt de wereld onbevangen tegemoet. De rol van de fokker is in de eerste zeven weken natuurlijk verschrikkelijk belangrijk. Als het goed is laat deze het hondje kennis maken met harde geluiden, de stofzuiger, auto's, wapperende dingen, kinderen en ga zo maar door.

Meestal gaat het pupje rond de zevende of achtste week met zijn nieuwe geleiders mee naar zijn nieuwe huis. Het is enorm belangrijk dat u **verder gaat met socialiseren**. Laat het hondje geleidelijk aan bijvoorbeeld verkeer, winkelcentra, mensen, kinderen, en andere honden wennen. Honden die in de achtertuin worden gehouden uit angst op besmetting, omdat het puppy nog niet volledig ingeënt is, zullen zeer waarschijnlijk voor het leven getekend zijn. Natuurlijk houdt u wel rekening met eventueel besmettingsgevaar.

Neem de pup dus gedoseerd overal mee naar toe. Hij is nog een baby en heeft veel slaap nodig. Lange wandelingen zijn ook nog eens erg slecht voor het gestel. Soms zal het puppy vast wel eens ergens van schrikken, probeer hem dan niet te troosten. Dat beschouwt een hond als beloning voor het schrikken. Overvoer hem niet met allemaal enge dingen. Bouw het langzaam op. Zorg er dus voor dat de pup in deze periode zoveel mogelijk **positieve** ervaringen opdoet.

Loop eens langs de dierenarts zonder dat er een aanleiding voor is en laat hem daar aaien. Dan zijn dierenartsen tenminste leuk in plaats van eng! Laat uw puppy ook contacten opdoen met volwassen honden van zoveel mogelijk verschillende rassen. Overvoer hem vooral niet met allerlei commando's. Oefeningetjes moeten leuk blijven en er is nog tijd genoeg. Het leren kennen van de wereld is echt het allerbelangrijkste.

Secundaire socialisatiefase

Vanaf ongeveer 12 weken tot een maand of 6.

Vaak wordt gedacht dat u het na de twaalfde week 'gehad hebt' met socialiseren.

Dat is niet correct, de socialisatie gaat verder. Honden die tot 12 weken zijn gesocialiseerd en daarna niet meer op straat komen krijgen een desocialisatie.

In de secundaire socialisatiefase (ook vaak rangordefase genoemd) zijn de jonge honden extra 'schrikkerig'. Dat is normaal en helemaal niet erg. Echter; als u uw hondje gaat troosten dan creëert u een gedragsprobleem. Let op dat u de schrik er niet in aait!

Vanaf ongeveer 8 maanden neemt het schrikgedrag weer af, als de geleider er tenminste goed mee is omgegaan.

Broers en zussen uit hetzelfde nest bepalen op deze leeftijd onderling hun rangorde. Dus zult u de regels moeten stellen en ze ook waar maken. Spelletjes altijd blijven winnen. Wie het laagst in rang is loopt naar de ranghogere. Dus roept u het hondje bij u en gaat u zo min mogelijk naar hem toe. De ranghoogste loopt voorop, dus mag hij niet trekken aan de lijn. De ranghoogste bepaalt welke kant zijn roedel oploopt, dus gaat u zelf als eerste door de voordeur.

De tanden gaan wisselen en dat betekent vaak dat pups weer overal op gaan bijten.

In de secundaire socialisatiefase blijft het hondje klein maar dapper proberen hoe hoog hij kan komen op de sociale ladder. Schattig maar let op; als u hem de kans geeft om steeds een trapje hoger te komen dan eindigt het puppy misschien wel als roedelleider; en dat is nu juist de plaats die de geleider in zou moeten nemen.

Aandachtspunten

Wat kunt u beter niet goed vinden?

- Het niet opvolgen van het inmiddels aangeleerde commando "los"
- Grommen en bijten.
- Grommen naar mensen als de pup in zijn mand ligt.
- Trekken aan de lijn.
- Opdringerig aandacht vragen.
- Uitvallen naar andere honden.
- Uitvallen naar vreemden.
- De pup staat niet toe dat u hem borstelt en kamt
- Doorblaffen bij de deurbel.
- Te hardhandig spelen. (rangordespel)

Adolescentiefase

Zo tussen de 6 en 12-18 maanden.

Reuen beginnen hun poot op te tillen (heel soms doen teefjes dat trouwens ook wel eens) en teefjes worden voor de eerste keer loops.

De hond zal zich gaan verzetten tegen de baas, hij is ongehoorzaam, Oost-Indisch doof en daagt de geleider uit. Het is overduidelijk dat Junior probeert om zelf de baas te worden. Blijf consequent! Zet een stapje terug met de oefeningen om die later weer op te bouwen. Wordt nooit ongeduldig, een hond moet dit proberen, hij kan niet anders.

Met vriendelijk en consequent handelen helpt u de hond door de, ook voor hem, moeilijke periode heen.

Volwassenheid

Vanaf ongeveer 14-18 maanden

In fysiek opzicht is de hond volwassen, hoewel hij nog wel wat breder zal worden. Zijn karakter is gevormd maar blijft zich ontwikkelen tot de leeftijd van ongeveer drie jaar, daarna treden er meestal geen grote veranderingen meer op.

Doorgaan met de training blijft noodzakelijk, maar u kunt het nu een beetje rustiger aan doen en genieten van de vele gelukkige jaren met u evenwichtige, goed opgevoede, gezellige vriend